

Kun nuo vuojet vääjäämättä
kuulumattomiin kuluvat
vierineetkö viipymättä
kujankulmille kavoten.
Vaiko säilötty johonkin
tuskaksi tutun toverin.

-

Eipä noita saapuvilla
eipä vuojetkaan esillä
piilossa kai säilynevät
tuskin voinevat palata
ne vain jonnekkain menivät
toki jätti jälkijänsä.

-

Vuojet vaati verkkaiseksi,
johan askelta lyhensi
Saatti sääriin vaimallukset
pakotuksetkin pahimmat
teki paikat kankijoiksi
läskin lanteisiin latasi!

-

Tukan nyhti juurta myöten
karvat kallosta kalusi
pani silmät vuotaviksi
muistin muusiksi murensi
ällin otti empimättä
järjen harmaaksi hämärsi

-

Eivät mahda mahtimiehet
ukot kummemmat kumonne
tuota vuotten vaikutusta
ajanhammasta nujerra
päivä toisensa perästä
se vaan jysii uhrejansa.

-

Saa kai sentään onnitella
ehkä laulaakin vähäsen
itteäni mainostella
sain suurin suitsutella
tälle potralle pojalle
kaverille kaijutella
kun on tänne asti päässyt
ehtoo puolelle peräti
pois on kiire kintereistä

Onnittelen ittiäni

Kirjoittanut Oiva Pennanen

hoppu hankala hävinnyt.

16.4.2013